

то си; ще са каже: душа назначена, и запечатена за въ раа, нз отъ такъвизи Христіени по колко печели сѣкой день Діаволътъ? по колко приема сѣкой день мжката? колко злѣ са изгвѣкатъ души спечелены съ толко трѣдъ? и тѣи е по-голѣмото страданіе Исусъ Христово, за което душа: „прискѣрвна ѣсть душа моя до смѣрти.“

Когато тамъ въ градината начнахъ да скърби, и да тѣжи, той не правалъ това, защото провиждалъ смѣрътъ-та, нз защото провиждалъ нашата неблагоприятность; Не е была тѣжестъ-та на кръста, която си въображавалъ той, нз тѣжестъ-та на нашыты грѣхове, които той провиждалъ като Богъ, го правала да са поти кръвавъ потъ. Азъ отивамъ да искѣмъ (ми са стрѣва да е душама) челоуѣци, които вѣчно щѣхъ да са мжчатъ въ Ада, и като ги искѣмъ съ толко болезни, съ толко страданіа, съ толко кръвъ, съ толко подвигъ отъ-горѣ на единъ кръстъ, ще гледамъ отъ тѣхъ скрѣпыты челоуѣци единъ да ма продава, както Иуда за сребролюбіе; другъ да са отрича отъ мене, както Петръ съ клятвепрестѣпленіе, и азъ; единъ да предпочита повѣче отъ мене Варавва за да си исплани желаніето; другъ да ма вѣе съ сладострастіето на тѣлото си, и сичкыты да ма распинаватъ съ сѣкакы грѣхове; О! какъ побѣза въ крѣви моѣй! И слѣдователно отъ оныа истыты челоуѣци, на които за любовь-та съмъ са распинахъ, ще са приковъ ли пакъ на кръста? О! „Какъ побѣза въ крѣви моѣй!“ И тѣи моата онаа кръвъ, която съмъ пролѣлъ сичката, ще а гледамъ ли да а тѣпчѣтъ вътрѣ въ олтариты неблагоприятныи скѣщенници? Да а презыратъ мѣране непричащенни? или ще слѣшамъ да а хѣлатъ и по пѣтицата, и по винопродавнициты малки, и голѣмы? О! Какъ побѣза въ крѣви моѣй! И тѣи сѣкомъ година въ Христіенскыты черквы възпоминаніето на страстити ми ще става ли като една проста повѣсть? Кръстятъ ми ще ли са представлава като едно дѣйствиѣ отъ оныа, които са гледатъ въ театрата? и за кои съмъ пострадалъ? и за кои съмъ умрѣлъ? за челоуѣци неблагоприятны, които или не познаватъ, или не щѣтъ благодѣаніето ми; Ахъ! „Какъ побѣза въ крѣви моѣй!“ Ахъ! за тѣи, „прискѣрвна ѣсть душа моя до смѣрти.“

И на истина това е една неблагоприятность, Христіане, безъ сравненіе. Умрѣлъ царьтъ скытскый на име Перисаидъ, и оставилъ трима сынове наследници на царството, нз като искалъ сѣкой отъ тѣхъ